

Ved § 5 har jeg den Bemærkning at gøre, at den virkelig er affattet i et temmelig daarligt Sprog, idet den nemlig lyder saaledes: „Som Forfatter ansees og Den, som oversætter et Skrift fra et andet Sprog for sin Oversættelses Bedkommende“; det var vistnok rigtigt, om Ordforeningen blev forandret, om ikke for Andet, saa for Skjønhedens Skyld. Der er en Bestemmelse i § 9, som virkelig er af Betydning, og som jeg personlig lægger Vægt paa, fordi den rammer Forhold, hvori jeg er inde. Der staaer nemlig: „Egemed trykte Skrifter ansees geographiske, topographiske, naturvidenskabelige og lignende Tegninger og Afbildninger, der efter deres Hovedsiemede ikke ere at betragte som Kunstværker“; nu staaer der fremdeles i § 14: „Derimod ophæves ikke Characteren af Estertryk derved, at der ved Gjengivelsen af et Skrift foretages enkelte Forkortelser, Tillæg eller Omskrivninger“. Da der i den forstnævnte Paragraph staaer: „Egemed trykte Skrifter skulle ansees“ o. s. v., og der i den sidstnævnte er talt om Gjengivelsen af et Skrift, maa jeg spørge den ærede Minister, om Meningen er, at Den, der foretager en Kættelse ved f. Ex. et geographisk Kort, og derpaa udgiver det, betragtes, som om han har begaaet Estertryk. Det er Noget, der virkelig har stor Betydning; thi med de Kort, der ikke ligesom kunne tegnes paa den Maade, at man lægger et andet Kort foran sig, og derpaa gaaer det over med Pantograph, men hvorved der skal foretages Forandringer, alt som den geographiske Videnskab skrider videre frem, bliver der begaaet mange literære Ran. Man undgaaer Betskyldningen for ligesom Estertryk derved, at man, efterat have aftegnat dem efter andre Kort, tegner en Glob eller et Bjerg med en noget forandret Retning, og derpaa giver dem ud som sine egne. Jeg ønsker nu gjerne at høre en Udtalelse fra den høitærede Minister om, hvorvidt en saadan Fremgangsmåde efter denne Lov maa ansees for strafbar.

Jeg har ikke kunnet forstaae de Indvendinger, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Schoubye). Den ærede Rigsdagsmand fandt

sig, som det lod, ikke betrygget ved Bestemmelsen i § 14 om, at man bliver straffet for Estertryk, naar man gjengiver en Andens Værk, selv om man foretager enkelte Forkortelser, Tillæg eller Omskrivninger, og den ærede Rigsdagsmand mindede i den Henseende om den Omskrivning af Galatheas Reise omkring Norden, som er bekendt nok. Jeg troer dog imidlertid, at en saadan Forkortelse og Omskrivning, som er skeet ved denne lille Pjeeces Udgivelse, ikke vil kunne rammes af nogen Lov. Naar dernæst den ærede Rigsdagsmand har talt om, at det værste Ran, som kunde begaaes, var at røve Titelen paa et Værk, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke forstod ham rigtigt; dersom jeg udgiver Noget, der er skrevet af mig, som om det var skrevet af en Anden ved at bruge hans Titel, saa synes jeg, at det at narre Folk til at kjøbe paa den Maade er Bedrageri, og det maa komme ind under andre Lovbestemmelser. Heller ikke kan jeg være enig med den ærede Rigsdagsmand i hans Indvendinger mod § 12, thi naar man i 5 Aar ikke har kunnet faae et Exemplar af et Skrift, forekommer det mig rigtigt nok, at Enhver maa være berettiget til at udgive det, forsaavidt der er Trang dertil, og jeg troer, at Forlæggeren og Forfatteren ba tilstrækkelig have tilkendegivet, at de ikke bryde sig mere derom. — Jeg veed ikke, hvorledes Forholdet stiller sig med Litteraturenovre i Randers og i Jylland i det Hele, men her i Kjøbenhavn kender jeg Forholdet temmelig nøie, da jeg selv flere Gange har afsluttet Contracter om Bøger og ogsaa har seet Andres Contracter; jeg troer derfor, at den Indvending mod § 2, som blev gjort af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Schoubye), er ganske ubegrundet, thi, naar jeg ligesom sælger en Bog eller et Skrift til en Boghandler, uden at det nærmere er bestemt i Contracten, at han kun maa trykke et vist Antal Exemplarer, saa er det gaabenbart, at han maa trykke saamange Exemplarer, han vil, men at trykke et nyt Oplag troer jeg dog ikke han derfor er berettiget til. Det er jo desuden ogsaa Tilfældet, at, naar en Boghandler her i Kjøbenhavn, hvad forresten sjeldnere skeer, eengang for Alle vil reservere sig et